

ΜΕΛΑΧΡΙΝΟΥΛΑ

Μικρὴ μελαχροινούλα,
Εἶσ' ἔμορφη πολὺ,
Γλυκεῖα σὰν τὴ μωσκοῦλα,
Σὰν γιοῦλι ντροπαλί.

Ἐχεις καὶ κἄτι μάτια
Πολύ, πολὺ γλυκά,
Σὰν σ' τ' οὐρανοῦ τὰ πλάτια
Δυὸ ἀστέρια μαγικά.

Μυροῦλα μου ἀνθισμένη,
Μ' ἀθάνατο νερὸ
Λὲς κ' εἶσαι ἀναστημένη
Σὲ ρέμα καθαρό.

Στὸ βλέμμα σου ὅ τι πέφτει
Μένει σ' αὐτὸ μαζί
Ὅπως μὲς τὸν καθρέφτη
Κάθε μορφή ἀναζηῖ.

Ὅ τι θωρεῖς ἔμπρός σου
Ἀστράφτει ἀπὸ χαρά,
Κι' ὅτι δὲν θὲς δικό σου
Κρυφά σου λαχταρᾷ.

Εἶσαι γεμάτη χάρι
Σὰν πιάσεις τὸ κλουβὶ
Καὶ δίνεις ἔς τὸ κανάρι
Καναβουριοῦ λουβί.

Κι' ἀνοίγεις τὴν πορτοῦλα
Καὶ τοῦ κρυφομιλεῖς,
Ἡ γέρονες σ' τὴ μυτοῦλα
Καὶ τὸ γλυκοφιλεῖς.

Εἶσαι γεμάτη δρόσο
Ἀνθὸ καὶ μυρωδιά·
Νᾶξερές πόσο ἄχ! πόσο
Τρέμει γιὰ σὲ ἡ καρδιά.

Μιὰ μάγισσα ὠτοῦσα
Καὶ μοῦπε μιὰ φορὰ :
Ἐπὶ μιὰ σταροχρωμοῦσα
Θὰ χάσης τὴ χαρά·

Τώρα ποῦ συλλογιοῦμαι
Τὸ βροῖσκω ἀληθινὸ·
Τὴ μάγισσα θυμοῦμαι
Κι' ὄλο γιὰ σὲ πονῶ.

Γ. Ι. ΜΑΡΓΑΡΗΣ

ΦΥΣΙΟΛΟΓΙΚΗ ΨΥΧΟΛΟΓΙΑ¹

«Οἱ σύγχρονοί μου, λέγει Γάλλος ἀρχαιολόγος, μελετῶν τὸν μυκηναῖον πολιτισμὸν, ὑπέστησαν παραδόξους ἐκπλήξεις. Ἐπέβησαν τῶν πρώτων ἀμαξῶν, αἰτίνες διέτρεξαν τὰς σιδηροδρομικὰς τροχιάς· ἀπέστειλαν τὰ πρῶτα τηλεγραφήματα, τὰ ἀποπάντα ἐπὶ τῶν μεταλλίνων συρμάτων· ἤκουσαν πρῶτοι ἐν τῷ σπουδαστηρίῳ αὐτῶν τὸν ἀποτρόπαιον κώδωνα τοῦ τηλεφώνου». Καὶ ὅμως αἱ ἐκπλήξεις αὐταὶ τῶν ὁποίων παριστάμεθα μάρτυρες καθ' ἑκάστην καὶ τὰς ὁποίας παρασκευάζει ἡμῖν ἡ χειραφετηθεῖσα Ἐπιστήμη, ἀπὸ τοῦ βάθους τῶν ἐργαστηρίων αὐτῆς, ὅπου ἐν καρτερικῇ αὐταπαρνησίᾳ καταναλίσκουσι τὴν ζωὴν αὐτῶν οἱ μεγάλοι αὐτῆς ἐργάται, αἱ ἐκπλήξεις αὐταὶ, πρὸ τῶν ὁποίων θαυμάζον χειροκροτεῖ τὸ μέγα δημόσιον τοῦ λήγοντος αἰῶνος, δὲν ἀποτελοῦσι οὐδὲ τὸ μυριοστὸν τῶν ἐκπλήξεων, τὰς ὁποίας ὑφίσταται ὁ σοφός, ὁ παρακολουθῶν ὅλον τὸ μεγαλοπρεπὲς πανόραμα τῶν ἀποκαλύψεων τῆς ἐπιστήμης, ὅσα, ἂν δὲν περιεβλήθησαν ἀκόμη τὸ ἔνδυμα τῶν τεχνικῶν ἢ κοινωνικῶν αὐτῶν ἐφαρμογῶν, ἂν δὲν ἐχρησιμοποιήθησαν ἔτι ὑπὲρ τῆς ἀνθρωπίνης εὐδαιμονίας, εἴτε ἵνα καταστήσωσι λαμπροτέραν τῆς ζωῆς τὴν εἰκόνα, εἴτε διὰ νὰ ποσειώσωσι ἀπὸ τοῦ ὄργανισμοῦ μας τὴν ἐρινύνην τῆς νόσου, εἴτε διὰ νὰ δώσωσι περισσότερον φῶς εἰς τὴν εὐτυχίαν καὶ νὰ καταστείλωσι τὸ κράτος τῆς συμφορᾶς — διασκεδάζουσι ὅμως ἡμέρα τῇ ἡμέρᾳ τὸ κράτος τῶν ἀτελῶν ἡμῶν συλλήψεων καὶ ἑννοιῶν, ἀποκαλύπτουσι κόσμους νέους καὶ παρασκευάζουσιν ἴσως διὰ τοὺς εὐτυχεῖς ἐπιγόνους ἐκπλήξεις πολλῶ ὑπερτέρας καὶ θαυμασιωτέρας ἐκείνων, τὰς ὁποίας παρουσιάζει ὁ λήγων αἰὼν. Εἶνε τῇ ἀληθείᾳ ἀξιοθαύμαστος ἡ ἐργασία ἡ ἐπιτελουμένη σήμερον ἀνὰ τὸν πολιτισθέντα κόσμον καθ' ὅλον τὸ ἀπέραντον κράτος τοῦ ἐπιστητοῦ. Ἡ ἐπιστήμη χειραφετηθεῖσα τῶν προλήψεων, ἀποπύσασα τὰς ἐκ τῶν προτέρων θεωρίας, μετ' ὅλης τῆς γενολόγου σειρᾶς συστημάτων παρακωλυόντων τὴν σκέψιν καὶ τὴν ζήτησιν, ἐξετάθη πανταχοῦ. Οἱ φιλόσοφοι καὶ οἱ φυσιοδίφαι, οἱ μελετῶντες τέως ἀπὸ σημείων διαφόρων καὶ ἀντιθέτων πολλάκις τὰ φαινόμενα τοῦ περιβάλλοντος καὶ τοῦ ἐνδιαθέτου κόσμου, δίδουσι τὰς χεῖρας σήμερον εἰς κοινὴν συνεργασίαν καὶ ἀπὸ ταύτης τροποποιεῖται ἄρδην ὅλον τὸ ἐπιστημονικὸν ὕλικόν τοῦ παρελθόντος καὶ τελεῖται ζύμωσις, ἀπὸ τῆς ὁποίας ἐνῶ νέοι θαλοὶ ἐπιστημῶν ἀναβλαστάνουσι καθ' ἑκάστην, ἄλλοι κλάδοι διεστώτες μέχρι τοῦδε θεωρούμενοι συγχωνεύονται καὶ ἐνῶ ἡ μέθοδος τῆς ἐρεῦνης ἀπλοποιεῖται καὶ ἡ ἐργασία διανέμεται, δημιουργεῖται ὅμως τὸ ἐπιστημονικὸν οἰκοδόμημα τοῦ μέλλοντος πάγκαλον καὶ ἁρμονικόν.

Ἐπιτρέψατέ μοι, προτοῦ ἀποπειραθῶ νὰ παρουσιάσω πρὸς ὑμᾶς τὸ ἀτελὲς διάγραμμα ἐπιστήμης νεωτάτης — τῆς Φυσιολογικῆς Ψυχολογίας — νὰ ὑπεραπολογηθῶ αὐτῆς κατὰ τῶν προ-

¹ Δι' ἀλέξεις γενομένη ἐν τῷ Συλλόγῳ «Παρνασσῶ».